

saaledes, at den Grund til at haste, at der nu er en Mand tilstede, ikke her kan paaberaabes. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa en anden Ting. Er det rigtigt, at Rigsdagen, naar en saadan Sag i og for sig er tvivlsom, skal gaae over den med en Hareskud, fordi Regjeringen behager at forelægge den, lige førend Rigsdagen skal sluttes? Jeg vil spørge, om det ikke er en Maade, hvorpaa Regjeringen kan tvinge os til, jeg havde nær sagt, hvad det skal være, og til at gaa ind paa den betænkeligste Sag? Nei, heller ikke den Grund, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds fremsatte, finder jeg kan tilflynde til, at vi gaae roff frem; jeg finder tværtimod det Modsatte. Lad os først faae Visshed for, at denne Bane kan blive anlagt; da har jeg ikke videre imod, at der gives Regjeringen en vis Bemyndigelse i den forlangte Retning; men, saa længe Sagen staar hen i det Laagede, og vi ikke kunne gjøre anden Tjeneste end hjælpe med til Spekulationer, vil jeg i det Mindste ikke give min Stemme dertil. Det er sagt, at denne Sag vilde blive standset, naar man gif frem paa den Maade, jeg før antydede, men jeg tror, at akkurat det Modsatte vil være Tilfældet. Det var blot disse Par Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre.

Indenrigsministeren: Jeg maa tilstaa, at det ikke har kunnet Andet end forhause mig at høre den Maade Indvendinger, der ere fremkomne imod dette Lovforslag, thi det synes, at man aldeles overfer, at Ministeren, paa en ren Bagatel nær, ved de allerede bestaaende Love er bemyndiget til at give den her omhandlede Koncession. Man har ikke fundet det nødvendigt at fremdrage alle disse Betænkeligheder, da man i 1867 gav Regjeringen Bemyndigelse til at anlægge en Bane paa Falkster og Lolland, og der reistes heller ikke nogen Betænkelighed, da man i 1869 saa at sige stadfæstede sit Tilfagn i 1867 ved i Loven af 1869 at optage en Bestemmelse

der er et Supplement til Loven af 21de Juni 1867. Der er kun den meget betydelige Forskjel, at der ikke den Gang forelaa nogen bestemt Udsigt til at kunne faae Banen udført, medens en saadan foreligger nu, og det er Grunden, hvorfor jeg har tilladt mig at anmode det ærede Thing om at tage dette Lovforslag under Behandling i den ellefte Time. Der findes aldeles intet Nyt i denne Lov, det skulde da være at man under visse Betingelser kan give Rentegaranti for tre Tjeredele af den bevislig anvendte Anlægs-kapital; men Grunden, hvorfor jeg har tilladt mig at forelægge Lovforslaget, er i Dvrigt ingenlunde den, at jeg ønsker nogen større Rentegaranti end den, der allerede kan gives efter Loven af 21de Juni 1867. Grunden er dels den, at jeg maatte anse det for ikke ganske loyalt ved en maasse noget haartrukken Fortolkning af Loven af 21de Juni 1867 at faae den til at passe til, hvad der nu er Tanken, dels den, at Banen ikke kan udføres i den i Loven af 1867 fastsatte Tid, men at der kræves et Mars længere Frist. Dette er slet ikke nogen ny Sag, heller ikke forsaavidt den angaar det lokale Anlæg paa Lolland. Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Luren) har maasse Ret i sin Bemærkning om, at dette ikke er det krønsteffe Projekt; det er det maasse ikke, forsaavidt som man anser det for det Karakteristiske ved det krønsteffe Projekt, at der var projekteret en Bro over Sorø Sø, hvilken imidlertid maasse viste sig at være det krønsteffe Projekts dybeste Grav. Alle den Slags Voldsomheder har man her undgaaet, hvortil man har forsøgt paa at gennemføre Tanken om en Forbindelse navnlig med det sydlige og vestlige Udland paa en simplexe men ogsaa mere udførlig Maade ved at forbinde Sjælland med Falkster og Lolland med Sehmern ved Dampfærge. — Jeg veed ikke om det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Tauber) er i Stand til at realisere noget af de mange Projekter, hvis Skæbne han mente,